

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 872

гр. Кюстендил, 25.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ваня Др. Богоева

Членове: Евгения Хр. Стамова
Веселина Д. Джонева

като разгледа докладваното от Ваня Др. Богоева Въззивно частно гражданско дело № 20221500500599 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274 - 279 ГПК.

Образувано е въз основа на частна жалба от Т. М. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Блажиево, ул. „Св. Иван Рилски“ № 86, община Бобошево, област Кюстендил, срещу определение № 1036/05.10.2022 г. по гр.д. № 1645/2022 г. по описа на Районен съд Дупница, с което съдът е прекратил образуваното пред него охранително производство и е върнал молбата на молителя Т.М.Р..

Жалбоподателят изразява несъгласие с постановеното определение. Пояснява, че е инициирал производство пред РС Дупница за да докаже, че в регистрите на служба ГРАО към Община Бобошево е записан неверен факт, свързан с гражданското му състояние, а именно, че е „сключил граждански брак“ в СССР. Акцентира на неверността на отразения в регистрите факт. Противопоставя се на извода на съда, че той следва да доказва съществуването, респективно несъществуването на дадено обстоятелство.

По изложените съображения поддържа искане за отмяна на обжалваното определение и връщане делото на районния съд за продължаване на съдпроизводствените действия.

Съдът, като прецени изложените доводи в частната жалба и доказателствата по делото, намира за установено следното:

Частната жалба е подадена в законоустановения едноседмичен срок, от надлежна страна и против обжалваем съдебен акт, при което се явява допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред РС Дупница е образувано по молба на Т. М. Р., с която е поискано отстраняване на допуснатата грешка в регистрите за гражданско състояние на община Бобошево, изразяваща се в отбелязване, че е сключил граждански брак с Н.В.Р. в СССР.

Отчитайки, че отбелязаното сключване на граждански брак в СССР, според молителя, не отговаря на действителното положение, първоинстанционният съд с Разпореждане № 1640/15.09.2022 г. му е указал, че неистинността в случая се установява с молба по чл.547 ГПК. Разяснил е, че съгласно разпоредбата на чл.548 ГПК, когато фактите по чл.542 ГПК са настъпили в чужбина, тяхното установяване може да се иска по реда на чл.542 и сл. ГПК, само ако бъде доказано, че молителят не може да се снабди с необходимият му документ или със замястващото го удостоверение от органите на държавата, на чиято територия е настъпил фактът.

На молителят е указано, че доказването на тази пречка става с документи, издадени от

компетентните органи на чуждата държава, или с удостоверение на министерството на външните работи, че органите на чуждата държава са отказали да разгледат молбата на заинтересованото лице или че няма възможност да се отправи такова искане.

Разпоредено е в едноседмичен срок да се представят доказателства за изпълнение на процедурата по чл.548 ГПК, за да бъде допустимо провеждането на охранителното производство. Молителят е предупреден за неблагоприятните последици от неизпълнение в срок на дадените указания, а именно връщане на молбата и прекратяване на производството. Съобщението с дадените указания е връчено на молителя, чрез процесуалният му представител адв. Н.Н., на 16.09.2022 г.

В указания срок указанията не са изпълнение, а е депозиран отговор, с който се оспорва вменената му доказателствена тежест за установяване на посочените в разпоредбата на чл.548 ГПК обстоятелства.

Отчитайки неизпълнение на указанията в дадения срок, районният съд е постановил обжалваното определение, с което е прекратил образуваното пред него охранително производство и е върнал молбата на молителя Т.М.Р..

При така установеното от фактическа страна, КНОС от правна приема следното:

Съгласно чл. 542 от ГПК когато законът предвижда, че известен факт с правно значение трябва да бъде удостоверен с документ, съставен по надлежен ред /като например свидетелство за завършено образование, акт за гражданско състояние и др./ и такъв документ не е бил съставен или не може да бъде съставен или съставеният е бил унищожен или изгубен, без да има възможност да бъде възстановен, лицето, което черпи права от този факт може да иска с молба до районният съд да установи факта и когато това е необходимо да разпорежи да се състави съответният документ.

В чл.457 ГПК е предвидена възможността да се поправят грешки в документите по чл. 542, когато закон не предвижда друг ред за поправянето им.

За да е допустимо това производство, е предвиден в разпоредбата на чл.548 ГПК специален процесуален ред, когато фактите по чл. 542 ГПК са настъпили в чужбина, тяхното установяване да може да бъде проведено по реда на тази глава само, ако бъде доказано, че молителят не може да се снабди с необходимия му документ или със заместващото го удостоверяване от органите на държавата, на чиято територия е настъпил фактът. Доказването на тази пречка става с документи, издадени от компетентните органи на чуждата държава, или с удостоверение на Министерството на външните работи, че органите на чуждата държава са отказали да разгледат молбата на заинтересованото лице или, че няма възможност да се отправи такова искане.

В молбата и частната жалба се твърди, че отбелязването в регистрите за гражданско състояние на община Бобошево, че лицето Т. М. Р. е сключил граждански брак с Н.В.Р. в СССР е станало без за това обстоятелство да има издаден официален документ.

При тези данни, настоящият въззивен състав напълно споделя изводите на районния съд, че представянето на визираните в чл. 548 ГПК документи е положителна процесуална предпоставка за допустимост на молбата за установяване на настъпили в чужбина факти, поради което и непредставянето им е пречка за разглеждане на молбата по същество.

Доводите на частния жалбоподател, че не трябва в негова тежест да се вменява доказването на обстоятелствата по чл.548 ГПК не могат да бъдат възприети. По този въпрос е формирана съдебна практика - определение № 4177 от 1.11.2022 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3809/2022 г., определение № 4245/210. 22 г. по гр. д. № 3747/22 г. на ВКС, IV гр. отд., определение № 48 от 15.02.2017 г. по ч. гр. д. № 188/2017 г. на ВКС, III гр. отд., определение № 17/06.01.2014 г. по ч. гр. д. № 7410/14 г. на ВКС, III гр. отд., с която трайно и безпротиворечиво се приема, че допустимостта на производството по установяване на факт с правно значение, настъпил в чужбина, е поставен в зависимост от отказа на чуждите органи да удостоверят този факт- чл. 548 ГПК. Доказването на отрицателното условие е изцяло в тежест на молителя, тъй като се касае за охранително производство за съдебно съдействие за установяването на факт и се упражнява чрез представянето на документи, издадени от органите на чуждата държава или от Министерството на външните работи.

Неизпълнението на дадените указания безспорно води до недопустимост на производството, поради което същото се прекратява и следва връщане на молбата, за които отрицателни последици молителят е бил своевременно предупреден.

Обжалваният съдебен акт е правилен и ще бъде потвърден.

Мотивиран от горното, КнОС

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1036/05.10.2022 г. по гр.д.№1645/2022 г. по описа на Районен съд Дупница.

Определението подлежи на обжалване пред ВКС в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____